

Arrest

nr. 88 797 van 2 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 9 mei 2011 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat T. DECALUWE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. COENEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart samen met zijn echtgenote het rijk te zijn binnengekomen op 29 september 2009. Op 30 september 2009 dienen verzoeker en zijn echtgenote een asielaanvraag in. Op 24 maart 2010 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 5 juli 2010 bij arrest nr. 45 946 besliste tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 12 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (13quinquies).

Op 1 juli 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet).

Op 5 mei 2011 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 9 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing die als volgt, wordt gemotiveerd:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat de persoon die verklaart te heten K.M. (...) geboren te (...)

en van nationaliteit te zijn : Iran

die een asielaanvraag heeft ingediend op 05/05/2011

Overwegende dat betrokkene op 30/09/2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 25/03/2010 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 07/07/2010 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 05/05/2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene expliciet verklaart geen documenten te kunnen voorleggen. Overwegende dat betrokkene verklaart enkele dagen geleden via internet contact te hebben gehad met zijn ouders, die zouden beweren dat zijn problemen nog steeds hetzelfde zijn en dat zij samen met zijn advocaat documenten proberen te verzamelen om zijn onschuld te bewijzen. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene zich zou bekeerd hebben tot de Jehova en dat zijn vader hiervan op de hoogte zou zijn, waardoor betrokkene niet kan terugkeren naar Iran. Overwegende dat betrokkene hiervan echter geen enkel begin van bewijs kan voorleggen. Overwegende dat hij betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat betrokkene eerste asielaanvraag van het CGVS een negatieve beslissing kreeg. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, van het motiveringsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker licht zijn middel als volgt toe:

“Doordat DVZ stelt dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

Terwijl de nieuwe asielaanvraag van verzoeker gebaseerd is op de bekering die zijn echtgenote aan het ondergaan is tot het geloof van de getuigen van Jehovah, hetgeen tijdens de eerste asielprocedure niet ter sprake is gekomen, nu verzoekers echtgenote pas voor het eerst met dit geloof in contact is gekomen in het voorjaar 2010, dit is na de procedure voor het CGVS.

Dit is dus wel degelijk een nieuw element, hetgeen bovendien een vrees voor vervolging met zich meebrengt nu het algemeen geweten is dat moslims die zich bekeerd hebben tot een ander geloof in Iran gevaar lopen.

Tot staving hiervan had verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag overigens een begeleidend schrijven mee van zijn raadsman dd. 04.05.2011, met in bijlage een drietal verklaringen van mede-gelovigen m.b.t. de activiteiten van verzoekers echtgenote (zie stuk 1).

DVZ heeft dit document klaarblijkelijk gewoon naast zich neergelegd, want zij rept daarover in haar beslissing met geen woord, méér nog, zij stelt dat er geen enkel begin van bewijs voorligt van de bekering tot het geloof van de getuigen van Jehovah, hiermee regelrecht ingaand tegen de voorgelegde documenten!

De Dienst Vreemdelingenzaken is dan ook schromelijk tekortgeschoten in haar verplichting om een beslissing op een correcte manier te motiveren alsook om een beslissing in alle redelijkheid te nemen, waardoor zij verzoeker het recht ontnemt op een nieuwe asielprocedure gebaseerd op deze nieuwe elementen."

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De bestreden beslissing vermeldt artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet als juridische grondslag. Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

De minister of diens gemachtigde moet echter de asielaanvraag in aanmerking nemen indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10.

Een beslissing om de verklaring niet in aanmerking te nemen is alleen vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er kan geen vordering tot schorsing tegen deze beslissing worden ingesteld."

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet de gemachtigde van de staatssecretaris toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris is in het raam van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet aldus beperkt tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal

voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris/minister zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.

- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Nadruk dient te worden gelegd op het feit dat deze nieuwe gegevens betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021). Het begrip "nieuwe gegevens" heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610).

In casu oordeelde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat verzoeker geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft aangebracht zodat de asielaanvraag niet in aanmerking werd genomen.

Verzoeker is het niet eens met deze conclusie. Hij betoogt dat zijn tweede asielaanvraag gebaseerd is op *"de bekering die zijn echtgenote aan het ondergaan is tot het geloof van de getuigen van Jehovah"*. Hij betoogt dat dit niet ter sprake is gekomen ten tijde van de eerste asielaanvraag nu deze feiten dateren van erna. Hij betoogt dat zij omwille van dit feit gevaar lopen in Iran. Verzoeker meent dat verweerder de bewijzen van de bekering, met name het schrijven van zijn raadsman en drie getuigenverklaringen naast zich neerlegde bij de beoordeling van de tweede asielaanvraag, nu in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat er geen enkel begin van bewijs is voorgelegd.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag op de vraag welke de nieuwe elementen zijn die hij aanbrengt het volgende antwoordde: *"Ik kan geen nieuwe documenten voorleggen. Een paar dagen geleden nam ik contact op met mijn ouders via internet. Zij verleden dat mijn problemen nog steeds dezelfde zijn en dat ze samen met de advocaat bewijzen proberen te verzamelen die mijn onschuld kunnen bewijzen in mijn land. Ze hebben tot hier toe geen documenten kunnen verkrijgen om naar mij op te sturen. Ik vrees nog steeds voor mijn leven in Iran en tot mijn onschuld niet bewezen is kan ik niet terugkeren naar daar."* Tevens verklaarde verzoeker: *"Mijn echtgenote heeft zich bekeerd tot de getuigen van Jehova, zij is een actief lid. Mijn vader (die een moslim is) in Iran is hiervan op de hoogte en dit is ook een reden waarom wij niet terug kunnen keren. Onze situatie hier in België is niet gemakkelijk met ons statuut. Mocht ik terug kunnen keren naar mijn land zou ik dat zeker doen, maar dit is voor mij onmogelijk;"*

In tegenstelling tot verzoekers bewering in het verzoekschrift blijkt uit het administratief dossier niet dat hij een brief van zijn advocaat met drie getuigenverklaringen ten bewijze van de bekering tot de getuigen van Jehova zou hebben naar voor gebracht. De inventaris van neergelegde stukken, door verzoeker ondertekend, vermeldt dat geen enkel document werd neergelegd. Verzoeker verklaarde bovendien dat hij geen nieuwe documenten kon neerleggen. De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker de brief van zijn advocaat met de drie getuigenverklaringen voor het eerst naar voor brengt naar aanleiding van zijn inleidend verzoekschrift. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069). Het kan verweerder niet ten kwade worden geduurd niet te hebben gemotiveerd aangaande documenten, waarvan hij geen kennis had of kon hebben op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoeker weerlegt met de verwijzing naar de brief van zijn advocaat en de getuigenverklaringen geenszins de motieven in de bestreden beslissing *"Overwegende dat betrokkene zich zou bekeerd hebben tot de Jehova en dat zijn vader hiervan op de hoogte zou zijn, waardoor betrokkene niet kan terugkeren naar Iran. Overwegende dat betrokkene hiervan echter geen enkel begin van bewijs kan voorleggen."*

De overige motieven van de bestreden beslissing worden door verzoeker niet betwist. Verzoeker toont met zijn betoog dan ook niet aan dat hij bij zijn tweede asielaanvraag nieuwe gegevens aanbracht dat

er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens of op kennelijk onredelijke wijze. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk is genomen. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De Raad stelt na voorgaande bespreking vast en in het kader van zijn wettigheidsstoezicht, dat de overheid in redelijkheid tot de door haar gedane vaststelling komt en er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die onverenigbaar zijn met die vaststelling.

Een schending van redelijkheidsbeginsel, de motiveringsplicht of artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN